

מ"ת 62895/10/15 - מדינת ישראל נגד שלומי אקריש, סטיב אקריש, דני אלקבץ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 פברואר 2016

מ"ת 62895-10-15 מדינת ישראל נ' אקריש(עציר) ואח'
מ"ת 24611-09-15

לפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יריב צרי ועוה"ד צחי אונגר

נגד
המשיבים

1. שלומי אקריש (עצור עד תום ההליכים)
2. סטיב אקריש (עצור עד תום ההליכים)
3. דני אלקבץ (עציר) ע"י ב"כ עו"ד משה מרוז

החלטה בעניינו של המשיב 3

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו, יחד עם אחרים, ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירות בנשק - מספר עבירות לפי סעיף 214ב2 לחוק, ניסיון רצח - מספר עבירות לפי סעיף 305 לחוק, שימוש ברכב לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.

2. כתב האישום המתוקן כולל שני אישומים, אולם למשיב מיוחס האישום הראשון בלבד.

תמצית כתב האישום - בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, מתואר סכסוך שהתגלע עובר לחודש אוקטובר 2014, בין דויד קריחלי (להלן: "דטו"), לבין יוסי אדרי (להלן: "אדרי"). נטען, כי במסגרת הסכסוך ועל רקע אינטרסים משותפים, חברו **אדרי** ואנשיו, ביניהם עד המדינה - **ע.ז.** (להלן: "**עד המדינה**") ושניר וואזנה, "לקואליציה" יחד עם שלום דומרני, שלומי באסה, אבי ווטורי, עמוס לביא ואנשיו. זאת, על מנת לפגוע באנשים הקשורים ל**דטו** וביניהם מנשה מאור, יוסי קריחלי- אחיו של דטו (להלן: "**יוסי קריחלי**"), אדם דאפס (להלן: "**דאפס**"), וכן בבני שלמה ואנשיו, המסוכסכים מזה מספר שנים עם שלום דומרני ואנשיו.

עוד נטען, כי כחלק מן "הקואליציה" שנוצרה, החל מחודש אוקטובר 2014 ועד לחודש דצמבר 2014 ובין החודשים יוני 2015-אוקטובר 2015, אירעו מספר אירועים פליליים, ביניהם: פיצוץ רכבו של מנשה מאור, שגרם למותו ולפציעתם של יוסי קריחלי (אחיו של דטו) ודודי בוטרשווילי; נתפסו על ידי משטרת ישראל אקדח ומטען חבלה שהיו מיועדים לשמש בסכסוכים הנ"ל; התפוצץ רכב בו שהו רועי עזורי ועופר טוביאנה וכתוצאה מכך נפצע האחרון קשה; שלום שלמה נורה ונרצח. עוד נטען, כי בתאריך 14.7.15 פנה עד המדינה ליחידה

המרכזית (ימ"ר) של מרחב לכיש אשר הפעילה אותו כסוכן וסיכלה באמצעותו, מספר לא מבוטל של אירועים פליליים, שהיו אמורים להתרחש במסגרת הסכסוכים והקואליציה.

עניינו של האישום הראשון המיוחס למשיב שבפניי, ניסיונות רצח של דאפס. על פי הנטען, המשיב קשר לכאורה קשר עם המשיבים 1 ו-2 ועד המדינה (להלן: "**הקושרים**") לרצוח את דאפס, עמו הם מסוכסכים. נטען, כי במסגרת הקשר, ביצעו הקושרים מספר פעולות הכנה לצורך מימוש הקשר, בין היתר, שכירת דירת מסתור לעד המדינה, השגת רכב מילוט, נטילת לוחיות זיהוי גנובות ועוד. עוד נטען, כי בתאריך 30/6/15 בהנחיית שלום דומרני, המשיבים 2 ו-3 נסעו לקריית מלאכי וקיבלו לידיהם אקדח מסוג "גלוק" (להלן: "אקדח מס' 2"), מאחר בשם בינו פינטו. את האקדח מסרו לידי המשיב 1 וזה העבירו לעד המדינה. עוד נטען, כי בתחילת חודש יולי 2015, הכינו עד המדינה והמשיבים את ביצוע הרצח של דאפס. ובהמשך פעלו להוצאת התוכנית הפלילית בכך שהמשיב יחד עם המשיב 2 ערכו תצפיות לעבר ביתו של דאפס באשדוד בשעות הערב והלילה, בעוד שהמשיב 1 ועד המדינה נמצאו בסמוך בתוך רכבו של המשיב 1, כאשר ברשותם אקדח מס' 2, והם ממתינים להודעה מצד המשיבים 2 ו-3 כי דאפס נמצא מחוץ לביתו, ועליהם לבוא ולרצוח אותו באמצעות אקדח 2. עוד נטען, כי בתאריך 10/7/15 לערך, התגלע סכסוך בין המשיבים 1, 2 ועד המדינה לבין **המשיב 3** על רקע העובדה כי **המשיב 3** לא ביצע את תפקידו בתצפית בצורה מיטבית. עקב כך, ועקב סכסוך כספי אחר שהתגלע בין המשיב 2 ל**המשיב 3**, החליטו המשיבים 1 ו-2 להוציא את **המשיב 3** מהחבורה שמבצעת את ניסיון הרצח, ולא לאפשר לו לקחת חלק בהמשך ניסיון הרצח.

טיעוני באי כוח הצדדים

3. **בא כוח המשיב** לא חלק על המסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום ואף הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירת הנשק. טענתו עניינה במישור המשפטי - האם יש במעשיו לכאורה של המשיב, כעולה מחומר החקירה, כדי לגבש עבירה של ניסיון לרצח. טיעונו של הסנגור נחלק לשני ראשים עיקריים: האחד - נטען, כי חלקו לכאורה של המשיב הסתכם, לכל היותר, ברמת התכנון וההכנה, ואין הוא מגבש עבירה של ניסיון רצח. נטען, כי בעוד שקשירת הקשר בין המשיבים 1, 2, עד המדינה והאחרים, לביצוע ניסיון הרצח של דאפס החלה כבר בתאריך 10.6.15 (שכירת דירת מסתור לעד המדינה, השגת רכב מילוט, ציוד עד המדינה באקדח מס' 1), רק בתאריך 30.6.15, המשיב הצטרף לכאורה לקשר, עת העביר לכאורה את אקדח מס' 2 יחד עם המשיב 2, מאחר בשם בינו פינטו, לידיו של המשיב 1. לטענת הסנגור, מעשיו של המשיב החלו והסתכמו בכך. עוד נטען, כי גם לגרסת עד המדינה (בעדותו מיום 11/8/15), רק לאחר קבלת אקדח מס' 2 כאמור, הם עברו משלב "המודיעין" לביצוע פעולות הכנה. קרי, התכנון של ניסיון הרצח מתגבש ויוצא לפועל רק לאחר שהמשיב "הוצא" על ידם מהקשר. נטען, כי דבריו של עד המדינה ביחס לפעולות שבוצעו מתייחסים לתאריכים 9/7/15-10/7/15 (המשיבים 1 ו-2 מסתובבים בעיר אשדוד ומחפשים את דאפס, נערכות תצפיות לעבר ביתו של דאפס, המשיב 1 מספק לוחיות זיהוי גנובות וכפפות). עוד לעניין זה הפנה הסנגור למ.ט. 960/15, שם נשמע עד המדינה אומר שהמשיב 3 "לא איתם", וכי הוא מתחמק ובורח כל הזמן, הוא "לא רציני" ועל כן "הוצא" מהקשר על ידי המשיבים 1, 2 ועד המדינה.

השני- נטען, כי חרף אותן פעולות הכנה לכאורה, לא בוצעה כל פעולת ניסיון גלויה, למשל ירי באמצעות

האקדח, כך שעבירת ניסיון הרצח אינה משתכללת. עוד נטען, כי בין התאריכים הנקובים בכתב האישום - 2/7/15-5/7/15, אדם דאפס - מושא ניסיון הרצח, כלל לא היה בארץ.

4. **בא כוח המבקשת** מנגד, טען כי מעשיו של המשיב, כעולה מחומר החקירה, מגבשים עבירה של ניסיון רצח. נטען, כי לצד אותן פעולות תכנון והכנה, כעולה מהודעת עד המדינה מיום 11/8/15, הרי שהמשיב לקח חלק בתצפיות שנערכו לעבר ביתו של דאפס, בעוד עד המדינה והמשיב 1 נמצאים בקרבת מקום כשבאמתחתם האקדח. מכאן, שהחל לכאורה שלב הביצוע. נטען, כי העובדה שהמשיב לא ביצע את חלקו בתצפית "בצורה טובה" מאחר ושיחק בטלפון הנייד שלו (בגינה המשיבים 1 ו- 2 "מוציאים" אותו מהקשר), אין בה כדי להשפיע על הכוונה שלו לביצוע המעשה. עוד הפנה בא כוח המבקשת ל^{מ.ט.} 1146/15 מיום 20.9.15 דקה 18:36 (המשיב נשמע אומר לעד המדינה שהוא והמשיב 2 "סגרו כתובת" ויום אחד היה לו "סיטואציה" מול בחורה והוא ביקש מסטיב שיבוא להחליף אותו). נטען, כי בשיחה זו המשיב למעשה מבקש מהמשיב 2 שיבוא להחליף אותו בתצפית. עוד נטען, כי לצד עדות עד המדינה, יש באמרתו של המשיב עצמו, ^{מ.ט.} 1146/15 מיום 20.9.15, כדי לגבש את הסיוע הדרוש (במהלך שיחה מוקלטת זו עם עד המדינה, המשיב נשמע מספר על הבאת האקדח מבינו פינטו ומסירתו למשיב 1. עוד מספר על פגישה עם שלום דומרני, במהלכה שלום אמר לו: "...את סטיב אני לא מכיר, אני מכיר אותך, אני הבאתי הכל, הבאתי כסף, גם לעוזי בשביל כולם שיהיה לכם את האוטו, נתתי הכל כל מה שאתה צריך..."). עוד נטען, כי אותם אמצעים ששלום דומרני סיפק להם לכאורה, על פי דבריו של המשיב עצמו, נועדו לצורך ביצוע הרצח של דאפס. בא כוח המבקשת טען עוד, כי גם מהשיחה המוקלטת בין עד המדינה לבין המשיב 1 מיום 4/8/15 (^{מ.ט.} 960/15), ניתן ללמוד על חלקו של המשיב כמתואר בכתב האישום. אשר לעילת המעצר נטען, כי המעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם לכאורה, מקימים כנגדו עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים וכן מכוח סעיף 21(א)(1)(א).

עוד נטען, כי מסוכנותו של המשיב מתעצמת נוכח עברו הפלילי, הכולל הרשעות בעבירות אלימות, רכוש, שוד. בא כוח המבקשת עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

המסגרת הנורמטיבית

5. הלכה היא כי בשלב בחינת בקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. בחינה זו אינה דורשת הוכחה ברמת הסתברות של מעל לכל ספק סביר, אלא מסתפקת בבחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה הגולמי. "ראיות לכאורה" בהקשר זה הן ראיות שלגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות, מבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של המשפט לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר (ראה בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**; בש"פ 6742/11 **אלמכאווי נ' מדינת ישראל**). בשלב מקדמי זה, אין בית המשפט נדרש לעמוד על משקלן של הראיות או לקבוע ממצאים בשאלת מהימנותם של העדים כפי שנעשה בהליך העיקרי, ודי כי שוכנע שישנו פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (ראה: בש"פ 2607/10 **פיניאן נ' מדינת ישראל**).

עוד נקבע, כי השאלות המשפטיות העולות לעניין דיות הראיות לצורך קיום יסודותיהן של העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום - מקומן בתיק העיקרי (ראה בש"פ 851/13 מ"י נ' יוסי קיין).

עוד לעניינינו, הלכה פסוקה היא, כי תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים, מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

6. עבירת ניסיון רצח הקבועה בסעיף 305 לחוק העונשין, הינה "עבירת ניסיון" מיוחדת.

על אף שעבירת הניסיון לרצח מופיעה בספר החוקים כעבירה עצמאית, נפסק כי חלות עליה הוראות החלק הכללי של חוק העונשין (ראה: ע"פ 10110/03 **גמליאל נ' מדינת ישראל**; ע"פ 7894/03 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**; י.קדמי "**על הדין בפלילים**" חלק שלישי, תשס"ו-2006, עמ' 1242).

עבירת הניסיון מוגדרת על דרך השלילה, במעשה **שאין בו הכנה בלבד** ושהוא **חוליה בשרשרת המעשים לקראת ביצוע העבירה**. המבחנים לשרטוט קו הגבול שבין מסדרון הפעולות המהוות הכנה ג'א ובין טרקלין הפעולות הבאות בגדר עבירת הניסיון הינם: "**מבחן הקרבה המספקת**", על-פיו, נקודת המוצא היא העבירה המושלמת, ממנה יש לבחון לאחור, בבחינת המעשים החסרים, האם מעשיו של פלוני התקרבו באופן מספק, מוחשי ומסוכן מבחינת זמן או מקום אל ביצוע העבירה המושלמת; "**מבחן החד משמעות**" - על-פיו, נקודת המוצא היא הפוכה, ונבחנות הפעולות שכבר ביצע פלוני כבמעין סרט אילם. לפי מבחן זה, מעשיו של פלוני יבואו בגדר עבירת הניסיון אם כוונתו הפלילית לביצוע העבירה המושלמת עולה באופן חד-משמעי ומשתקפת באופן ברור ממעשיו (ראה ע"פ 1996/11 **עבדל נחאל נ' מ"י**, ע"פ 8200/11 **פלוני נ' מדינת ישראל**).

אשר להבדל בין שלב ההכנה לשלב הביצוע, יפים הדברים שנקבעו בע"פ 9511/01 **קובקוב נ' מ"י**: "**...די לה לאותה התנהגות, כדי שתהווה ניסיון לעבור עבירה, אם היא יצאה מגדר התנהגות מכינה בלבד, והיא מצויה באותו איזור התנהגותי המותחם בגבולו האחד בהתנהגות מינימלית שכבר אינה הכנה, ובגבולו האחר בהתנהגות שכבר משלימה את העבירה המוגמרת ('מתחם הניסיון')**. על כן, אם שלב ההכנה מתאפיין בכך שהנאשם רוכש אמצעים, אוסף מידע, מתכנן ועושה פעולה המכוונת ליצור תנאים לביצוע העבירה, הרי שלב הניסיון הוא מעבר לכך, ויש בו פעולה או פעולות שהן חלק מסדרת פעולות שלולא הופרעו היו מקיימות את היסוד ההתנהגותי של העבירה. ההכנה בלבד אינה מספקת".

דין והכרעה

7. כאמור, בא כוח המשיב אינו חולק על המסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום ואף הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירת הנשק (נטילת אקדח מס' 2 מבינו פינטו ומסירתו לידי המשיב 1). באי כוח הצדדים אינם חולקים על כך שבין התאריכים 2/7/15-5/7/15 אדם דאפס שהה בחו"ל.

עוד אין מחלוקת, שגם לאחר שהמשיב "הוצא" מהקשר, המשיבים 1, 2 ועד המדינה המשיכו בתכנון הפגיעה בדאפס והמתינו לכאורה לקבלת אקדח חדש משלום דומרני ושלומי באסה, משום שאקדח מס' 2 שהיה ברשות עד המדינה, נתפס בדירת המסתור על ידי המשטרה.

עוד אין חולק, כי המשיב לא נטל חלק בתכנון ומעשי ההכנה בניסיון הפגיעה ביוסי קריחלי.

אם כך, נותר אפוא להכריע בשאלה שנותרה במחלוקת - האם מעשיו של המשיב, כעולה מחומר החקירה, מגבשים תשתית ראייתית לכאורית לחובתו בעבירה של ניסיון רצח.

8. אציג להלן את הראיות, באופן תמציתי, ככל שנוגעות לליבת המחלוקת:

א. אמרותיו של עד המדינה

לדבריו, ביקש מהמשיב ומהמשיב 2, שיפנו לשלומי באסה על מנת לקבל כסף לצורך שכירת דירת מסתור עבורו. בחלוף מספר ימים, היה המשיב יחד עם המשיבים 1 ו-2 בפגישה באשקלון עם שלומי באסה ושלום דומרני, וקיבלו מהם 15 אלף ₪. המשיבים חילקו את הכסף ביניהם והשתמשו ב-5,000 ₪ לצורך שכירת דירת מסתור עבורו. בחלוף כשלושה שבועות לערך, המשיב 1 אמר לו שהם צריכים לקבל אקדח חדש משלומי באסה ושלום דומרני. לאחר מספר ימים, המשיב 1 אמר לו שהמשיב והמשיב 2 הביאו אקדח מקריית מלאכי, תחילה ללא מחסנית ואח"כ הביאו גם מחסנית, ובחלוף מספר ימים המשיב 1 הביא לו את האקדח. "לאחר שקיבלתי את האקדח החדש התקין... מאותה נקודה התחלנו להתארגן במודיעין ודברים קטנים בשביל לפגוע באדם דאפס, ניסינו לברר על תנועות שלו ומקומות שנמצא בהם, שלומי עדין לא היה מוצהר בתור מסוכסך של אדם ודברים כאלה, וגם שלומי (המשיב 1) וסטיב (המשיב 2) ודני (המשיב), היו מסתובבים בעיר ומנסים לאתר אותו, לראות מהלכים שלו. אחרי כמה ימים הבנו שיותר טוב לחכות לאדם באזור הבית של אדם באזור יא'... התחלנו לחפש מקומות טובים שנוכל לעמוד בהם ללא מצלמות עם דרכי גישה טובים להגיע אליו. אחרי כמה ימים מצאנו יותר נכון שלומי (המשיב 1) מצא, ובא אלי בערב ולקח אותי לראות את המקום והחלטנו שמשמה נצא".

ש: "בכל המהלך הזה מול הניסיון לרצוח את אדם דאפס, מי שותף?" ת: "בהתחלה היינו אני ושלומי (המשיב 1) וסטיב (המשיב 2) ודני (המשיב), בשלב מאוחר יותר החלטנו שדני (המשיב) לא מתאים לעניין הזה והמשכנו אני סטיב ושלומי... התארגנו שלומי הביא מספרים של רכב אחר לא יודע, לוחיות צהוב רגיל של רכב, וקצת בגדים, כפפות וכל מיני וזהו יצאנו ביום הראשון שהחלטנו לצאת, סטיב (המשיב 2) ודני (המשיב) התמקמו מול הבניין של אדם והודיעו לנו שהם שם, כדי שאנחנו נצא מהדירה עם האקדח והאוטו והמספרים האחרים, ונגיע למקום שקבענו מראש, והם סטיב (המשיב 2) ודני (המשיב) יעדכו אותנו מתי צריך לצאת לצורך פגיעה באדם לרצוח את אדם. וזה נהיה שגרה יומיומית ואדם לא היה מגיע, ואז קבלנו מידע שהוא בחו"ל ממישהו בעיר, שמענו שהוא בחו"ל וחיכינו שאדם יחזור מחו"ל. לאחר שהבנו שהוא חזר עדין היינו ממשיכים באותה דרך שהיא סטיב (המשיב 2) ודני (המשיב) מתחבאים מול הבניין של אדם ואני ושלומי בחנייה ברכב סמוך לאזור לצורך מחכים שיודיעו לנו לצאת ולפגוע באדם. אחרי כמה פעמים שזה לא הצליח לנו ואדם לא בא, אני ושלומי

(המשיב 1) דיברנו יום אחד, והחלטנו שדני (המשיב) לא מתאים לסוג של הדברים האלה, ושאינו צורך יותר. דני (המשיב) לא היה רציני, לוקח את זה בחפץ, היה בא עם הנייד שלו לתצפת, מדבר עם בחורות והתבאסנו והחלטנו שהוא לא מתאים. והמשכנו שלושתנו אני שלומי (המשיב 1) וסטיב (המשיב 2) לתצפת על הבית של אדם ולחכות שהוא יבוא, ואז החלטנו שזה כבר מוגזם כל ההמתנות האלה ושכנראה במוצאי שבת זה יהיה יותר וודאי, ואז שלומי (המשיב 1) אמר שבמוצאי שבת ירד ויתחבא בתוך שיח ממש קרוב לבניין של אדם, שסטיב (המשיב 2) עדין בתפקיד המתצפת על הבניין ואני ברכב מילוט...לאחר תקופה שלא הצלחנו...החלטנו שנעזוב את זה עד שנמצא תוכנית אחרת".

ש: "כמה פעמים המתנתם ליד ביתו של אדם דאפס לצורך חיסולו?" ת: "מעל עשר פעמים פחות או יותר...מלפני חודשיים בערך באזור שהשכרתי את הדירה".

ש: "היכן היה האקדח בזמן ההמתנה לדיווח של דני (המשיב) וסטיב (המשיב 2) להגעתו של אדם דאפס?"

ת: "האקדח היה אצלנו אצלי ואצל שלומי (המשיב 1) ברכב וכשאנחנו היינו ממתנים במקום לטלפון האקדח תמיד היה סמוך לאוטו מחוץ לאוטו" (ראה מ.ט. 935/15, הודעותיו מיום 11/8/15 עמ' 4-6, 12/8/15 עמ' 3, 21/9/15 עמ' 2, 24/9/15 עמ' 1, 14/10/15 עמ' 2).

עוד באמרתו מיום 16/7/15 (בטרם חתימת הסכם עד מדינה, מ.ט. 935/15), מסר ביחס לאדם, "כבר כמעט איזה שבוע וחצי יושבים שמה ליד הבית שלו באוטו".

ב. שיחה מוקלטת בין עד המדינה לבין המשיב (מ.ט. 1146/15 מיום 20/9/15)

במסגרת השיחה, נשמע המשיב מספר לעד המדינה על ויכוח שהיה לו עם המשיב 2 על רקע כספי. עוד נשמע המשיב מספר על מפגש שהיה לו עם שלום דומרני, שלומי באסה, והמשיבים 1 ו-2: "שלום בא אלי בפנים הוא אומר לי את סטיב אני לא מכיר, אני מכיר אותך אני הבאתי הכל, הבאתי כסף גם לעוזי בשביל כולם שיהיה לכם, את האוטו נתתי הכל נתתי כל מה שאתה צריך...שלום אמר לו הכי יפה יש אחד, יש אחד מדבר, יש אחד מביא, הכל בסדר הוא אומר לו אני יודע מי זה דני נקודה...". עוד נשמע המשיב אומר: "אני יסביר לך מה היה אני וסטיב (המשיב 2) סגרנו כתובת, יום אחד היה לי סיטואציה...מול בחורה, אמרתי לו בא לך להחליף אותי... אמר לי כי אחי קורה כל הזמן...". בהמשך נשמע המשיב מספר לעד המדינה כי הוא נסע לקריית מלאכי להביא מבינו אקדח גלוק "הראשון.. וגם את השני..", בהתחלה ללא מחסנית ואחר כך הגיע אליו עם מחסנית ועם כדורים. עוד נשמע המשיב מספר לעד המדינה על כסף ורכב שנתן שלום דומרני.

ג. שיחה מוקלטת בין עד המדינה לבין המשיב 1 מיום 5/8/15 (מ.ט. 960/15 מיום 4/8/15)

במסגרת השיחה, המשיב 1 מספר לעד המדינה אודות מפגש בו נכח יחד עם שלום דומרני, שלומי באסה,

המשיב 2 והמשיב. לדבריו, במפגש המשיב אמר "שסטיב (המשיב 2) עקץ אותו בחמש מאות שקל ובגלל זה הוא חתך. הלכתי אליו ליד כולם... אמרתי לו יש אנשים לא בנויים לזה. אם אתה לא בנוי לזה לא בושה אמרתי לו... אמרתי לו תגיד לי זה סיבה בגלל חמש מאות שקל אתה לא בא? סטיב הלך לשלום לצד אמר לו עוזי ושלומי בתוך פחים בתוך שיחים... הוא אומר עוזי ושלומי בתוך פחים, הוא אומר לי אני הולך לבחורה... בקיצור הזזנו אותו הצידה... שלום אומר לדני (המשיב) לא כל אחד שר המלחמה, יש שר האוצר יש שר הכלכלה..." עוד מסר המשיב 1, כי הוא אמר למשיב שהם לא צריכים אותו וכי הוא (המשיב 1) וסטיב (המשיב 2) מספיקים. בהמשך נשמע המשיב 1 אומר לעד המדינה (מונה 58:20 עמ' 14 לתמלול), "...מה זה שלום דיבר כאילו עם דני וסטיב ושלומי (באסה)... אני אומר לו שלומי אח שלי חרבאנה מה אני אגיד סתם? אני הולך לבחורה אמרתי לו רגע רגע **פעם אחת ישבת** מה אתה צריך לעשות? כולה ככה אמרתי לו ישבת אתה מתכתב עם בחורות בפייסבוק אמרתי לו תגיד לי מה אתה התחלקת על השכל?... אנשים פה נותנים את החיים שלהם אתה הולך לבחורה מה אתה זה לא בנוי תגיד מה הבעיה... שלום אמר לסטיב בצד אני יודע שהוא לא בנוי". עוד נשמע המשיב 1 מספר לסוכן: "...אמרתי לו בחייאת... תגיד לי זה סיבה חמש מאות שקל לחתוך מהעבודה? הא אנחנו בבעיה, רוצים לצאת רוצים זה... אנשים... אבל מזיעים את החיים... מתים... מתים... זורקים הכל לצד... הבנאדם בשביל חמש מאות שקל יחתוך מאיתנו... עוזב חתכתי אותו... גם אמר לו סטיב... עוזי לא סומך עליך... אומר לו מה אתה הולך לבחורה... עכשיו מה... סטיב (המשיב 2) הזה שיהיה בריא... **דני (המשיב) אומר לו אמרתי לך תחליף אותי ליום אחד אל תספר להם סיפרת...מה קרה אמרתי לך תחליף אותי...**"

ד. **גרסת המשיב (6/10/15, 8/10/15, 15/10/15, 18/10/15, 26/10/15)**

המשיב בחקירותיו בחר לשמור על זכות השתיקה.

9. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, עיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הגעתי לכלל מסקנה, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כנדרש ובהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה. תשתית זו מבוססת בעיקרה על אמרות עד המדינה כפי שפורטו בתמצית לעיל, הן לעניין שלב ההכנה והן לעניין שלב הביצוע לכאורה. סבורני, ומבלי לקבוע מסמרות, כי הימצאותם של **המשיב** והמשיב 2 בסמוך לבניין מגוריו של דאפס, כשהם **מתצפתים לעבר ביתו**, בעוד שעד המדינה ממתין יחד עם המשיב 1 ברכב **בקרבת מקום** כשהם **מצוידים באקדח**, יש כדי לגבש את אותה "קפיצה איכותית" באופן שחצה את סיפו של שלב ההכנה לביצוע העבירה גרידא. מטבעם של דברים, כלל השגות הסנגור הנוגעות לסוגיה זו- תתבררנה בהליך העיקרי.

לצד אמרות עד המדינה, ישנה השיחה המוקלטת בין המשיב לבין עד המדינה (מ"ט 1146/15), במסגרתה נשמע המשיב מספר לעד המדינה באופן חופשי ופתוח על הבאת אקדחים מבינו פינטו ומסירתם למשיב 1, פגישות בהם נכח בהשתתפות שלום דומרני, שלומי בסה, המשיבים 1 ו-2, שיחות בין המשיב 2 לאבי ווטורי, מפגש בחלץ בנוכחות אדם דפס ואחרים, תפיסה בגן יבנה וכו' (לעניין זה ראה החלטת בית המשפט מיום 4/1/16 במ"ת 62854-10-15 מדינת ישראל נגד בינו פינטו - סעיף 6א').

עוד ישנה השיחה המוקלטת בין המשיב 1 לבין עד המדינה (מ"ט 960/15), במהלכה המשיב 1 נשמע מספר לעד המדינה אודות הדברים שנאמרו במפגש שנערך בנוכחות שלום דומרני, שלומי באסה, המשיב והמשיב 2.

לצד כל האמור לעיל, הרי שהמשיב בחקירותיו בחר לשמור על זכות השתיקה. הלכה היא, כי הימנעותו של נאשם מלהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב זה של המעצר, את מעורבותו הלכאורית במיוחס לו (ראה: בש"פ 4667/12 מקסים אזולאי נ' מדינת ישראל).

אשר להשגת בא כוח המשיב, כי מאחר ואדם דאפס שהה בחו"ל בין המועדים 2/7/15-5/7/15, לא התגבשה עבירת ניסיון הרצח, הרי שסעיף 26 לחוק העונשין, קובע כי **עבירת הניסיון משתכללת גם אם עשיית העבירה העיקרית לא הייתה אפשרית בשל "מצב דברים" שהנאשם טעה לגביו או לא היה מודע לו**. הרשעה בעבירת הניסיון אפשרית, אפוא, גם אם **מבחינה אובייקטיבית התנאים הפיזיים הנדרשים להוצאה לפועל של העבירה העיקרית לא התקיימו; ובלבד שהנאשם לא היה מודע לכך שביצוע העבירה העיקרית אינו מאפשר מבחינה אובייקטיבית** (ראה: ע"פ 10110/03, 10159/03 עופר גמליאל ואח' נ' מ"י, ע"פ 1639/98 דהן נ' מ"י).

10. המעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם לכאורה, מקימות כנגד המשיב עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) וכן מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.

11. לאחר שקבעתי דבר קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, נותר אפוא לבחון היתכנותה של חלופת מעצר.

12. הלכה היא כי בעבירת רצח, רק במקרים חריגים לא ייעצר נאשם שיש כנגדו תשתית ראיתית המבססת סיכוי להרשעו עד לתום ההליכים. מה שנכון לעבירת הרצח, נכון גם לעבירת הניסיון לרצח. בפסיקת בית המשפט העליון ניתן למצוא החלטות בהן נקבע שיש לבחון קיומה של חלופת מעצר הולמת גם כשמדובר באישום ברצח, ואף החלטות שבהן שוחררו נאשמים ברצח לחלופת מעצר (ראה: בש"פ 9284/12 מדינת ישראל נ' אבולקעאן; בש"פ 78/13 אבולקעאן נ' מדינת ישראל). מנגד, נפסק לא אחת כי ככל שבית המשפט סבור שעילת המעצר במקרה קונקרטי הינה בעוצמה כה גבוהה עד כי לא ניתן יהיה לאיינה בדרך של חלופת מעצר, מתייתר הצורך לבחון חלופות מעצר קונקרטיות וממילא מתייתר הצורך להורות על תסקיר מעצר (ראה: בש"פ 3391/13 עוידה נ' מדינת ישראל; בש"פ 4128/13 ביטון נ' מדינת ישראל).

13. בעניינינו, המעשים המיוחסים למשיב חמורים ומעידים על רמת מסוכנות גבוהה לשלום הציבור וביטחונו. לצד עבירת ניסיון הרצח המקימה עילת מעצר סטטוטורית, שהנטל להפריכה על כתפי המשיב, הרי שעבירת הנשק המיוחסת למשיב מקימה עילת מעצר עצמאית נוספת. עוד על רמת המסוכנות

הגבוהה הנשקפת מהמשיב ניתן ללמוד מאופי המעשים המיוחסים לו ונסיבות ביצועם לכאורה (הערכות מוקדמת, הצטיידות באקדח, הגעה בחבורה מספר פעמים לעבר ביתו של דאפס). בנוסף לכך, ראוי להזכיר כי המשיב בחר בחקירותיו לשמור על זכות השתיקה. גם במישור עילת המעצר יש נפקות לשתיקתו של הנאשם. דהיינו, השתיקה עשויה לחזק את העילה של מסוכנות (ראה בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מ"י**). לצד כל האמור לעיל, יש לעמוד על עברו הפלילי של המשיב - לחובתו ארבע הרשעות קודמות האחרונה משנת 2012, בעבירות רכוש ואלימות, בגין ריצה מספר עונשי מאסר בפועל.

14. להשלמת התמונה יצוין, כי המשיבים 1 ו-2 הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובית המשפט הורה על מעצרם עד תום ההליכים.

15. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, הגעתי לכלל מסקנה כי אין בנסיבותיו של המשיב נסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה מן הכלל אותו התווה בית המשפט העליון בעבירות נשוא כתב האישום דכאן. המשיב מואשם בעבירה חמורה של ניסיון רצח-עבירה המצויה ברף הגבוה ביותר של המסוכנות. בנוסף, למשיב מיוחסות עבירות בנשק-שמקימות גם הן חזקת מסוכנות סטטוטורית. לאור האמור לעיל, סבורני כי חלופת מעצר לא תסכון ועל כן **הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.**

זכות ערר כחוק

חומר החקירה הוחזר לבא כוח המבקשת.

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ו, 02/02/2016 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה , שופט

הוקלדעלידימג'דעבדאלחלים